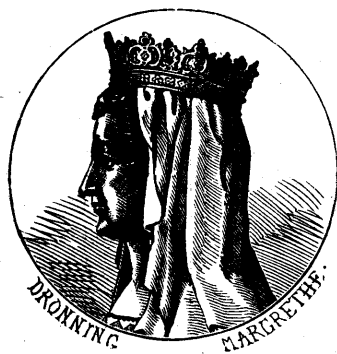

Kvinden og Samfundet

Udgivet af

Dansk Kvindesamfund

Nr. 49.

Kontor: Nørregade 33, St.

4. December 1900.

Udgaar hver Tirsdag.

16. Aarg.

Koster 50 Øre + Postpenge Kvartalet. Enkelte Numre 5 Øre.

Mary Steen,

Kongel. Hoffotograf.

Amagertorv 4, 3.

Annoncer

til „Kvinden og Samfundet“
bedes sendt under Adresse:
Ekspeditionen, Nørregade 33.

**Klager over Uregelmæssig-
hed i Forsendelsen bedes stil-
let skriftligt til Postvæsenet
— hjælper dette ikke, da til
Bladets Kontor.**

Hjemstavnslære

af

Kirstine Frederiksen.
(Salmonsens Forlag)

Der er i Aar udkommet en lille Bog, som af sin Forfatter, Frk. Kirstine Frederiksen, kaldes Hjemstavns-lære og betegnes som „et Forslag og et Forsøg“. Det er vel noget af det nyeste paa sit Omraade herhjemme, som i det hele taget det, man kalder Anskuelsesundervisning, er ganske nyt hos os.

Frk. Frederiksen, der har saa stor Del i, at denne Gren af Undervisning er indført i vore Skoler, har som bekendt i 1888 udgivet „Anskuelsesundervisning“, en Haandbog for Lærere, der udkom i anden Udgave 1896, endvidere den fortrinlige Metodebog: „Bil-leader af amerikansk Skoleliv“ i 1894 og „Amerikanske Undervisnings-Eks-perimenter“ 1896, og har nu ved denne sin sidste ny Bog „Hjemstavnslære“ atter givet Børneskolen en værdifuld Hjælp.

Og det er en Hjælp, som vil blive modtagen med megen Taknemmelighed og Glæde.

Naar Frk. Frederiksen kalder sin Bog Hjemstavnslære, er det, som hun selv bemærker i Indledningen, for at undgaa det rigtignok mere almindelige Navn, Anskuelseslære, som jo imid-lertid smager ikke saa lidt af sin tyske Oprindelse, og for at sætte et mere betegnende dansk Navn i Stedet. Hun benytter Frederiksberg Have som Arbejdsfelt for Læreren og Børnene og man kunde derfor ved første Øjekast tænke, at denne Bog kun egnede sig til Brug ved Skoler i Hovedstaden. Men i Virkeligheden forholder det sig saaledes, at enhver Lærer, der arbej-der ude paa Landet, med denne Bog

**Tandlæge
Fru Tofte-Siesbye,
Amagertorv 31.**

for Øje vil kunne danne sin egen Hjemstavnslære; han er i Grunden langt heldigere stillet end Læreren i Byen. Hvilken Lærer skulde ikke kende noget til sin Egns Historie, eller mon det skulde være uoverkommeligt at sætte sig ind i de geografiske Fæ-nomener, man omgives af, om man ikke allerede var fortrolig med dem, og hvad det naturhistoriske angaar, ja den Lærer maatte jo være blottet for al Interesse, eller han maatte være urimelig gammel, om han ikke kunde have Lyst og Mod til at tage det na-turhistoriske Stof i Brug, der viser sig saa mangfoldigt for hans og Bør-nenes Øjne i Skov og Eng ved Strand, paa Mark og i Mose.

Naar man nu ved, hvilken Inter-esse og Kærlighed til Arbejdet med Smaabørn, der er ved at arbejde sig op i Tiden, saa synes man, at Frk. Frederiksens Bog kommer, som den var kaldet. Thi det er jo netop til alle dem, der gerne vilde, men maaske ikke rigtig ved, hvorledes de skal an-lægge Arbejdet, at Hjemstavnslære kommer som en Haandsrækning. Den henvender sig til deres Forstand og Hjærte og lover dem megen god Løn i Glæden hos alle de Børn, hvis Øjne, Øren og Hænder rigtig længes efter at tages i Arbejde. Dengiver en klar Form for Fremgangsmaaden til Læreren, det de fleste unge trænger saa meget til paa dette Omraade, og med hvilken Kærlighed til Emnet er den saa ikke skrevet. Den virker med hele sin Friskhed saa betagende, at man skulde synes, at ikke alene Lærerne i Skolen, men ogsaa de Mødre, der gaa Ture med deres Smaabørn og saa ofte i deres forundrede Øjne møder et „hvor-for“ og „hvordan dog“ maatte kunne faa Nytte og Glæde af at kende den. Frk. Frederiksen kalder sin Bog „et Forslag og et Forsøg“, dette Forslag er et Forsøg værd.

Anna Hansen.

Børnene.

Fru Redaktrice.

I Deres Blad for den 17. Juli fandtes en Artikel, omhandlende Re-ligionsundervisningen i vore Skoler. Det er rigtignok længe siden; men min Tid har siden da været saa op-

**Tandtekniker
Julie Detlefsen,
Frederiksborggade 41, I.**

taget, at det ikke har været mig mu-lig, at faa dette skrevet før, og paa den anden Side har den omtalte Ar-tikel atter og atter staaet mig i Tan-kerne; thi jeg fandt, at det var et saa alvorligt Spørgsmaal, som deri frem-kom, at det højlig undrede mig, at ikke flere Mødre fremsatte deres Me-ninger herom, hvad Redaktionen jo netop havde ønsket. Ganske vist kom der jo et lille Indlæg fra den Side, man derefter nærmest kunde vente det fra, nemlig Lærerindernes.

Det maa siges, at det er skarpe Ord, der falder i A.s Angreb mod Balslevs Lærebog, og man fristes til at spørge: „Er det ikke uforvarligt, at Børnene undervises i en Bog, som faar Skyld for at være „sindsforvir-rende“ og „ødelæggende for et virke-ligt Kristenliv“. Hidtil har dette staaet uimodsagt, og da et Ord siger: „At tie er at samtykke“, kan man jo tro, at Mødrene indser og indrømmer det rigtige deri. Men forøvrigt. Hvad skal man med Lærebøger? Er ikke Bibelen, Guds eget Ord, tilstrækkelig? Have Menneskene ment at der træng-tes til yderligere Forklaringer dertil?

A. synes ikke om det 9. og 10. Bud, kan ikke lide at „Okser og Asen, Svend, Pige sættes sammen med Hu-struen — bagefter Næstens Hus.“ Og tilføjer: „Det er jo græseligt at det kan gaa i vor Tid.“ Der maa dog siges, at i det 10 Bud er Hustruen nævnet først, derefter kommer Svend, Pige, Okser eller Asen, eller noget der hører din Næste til. Kan nogen Hu-stru nu føle sig krænkede ved at nævnes sammen med alt det, der hører Hjemmet til, saa kunde de Hustruer, der levede, da Loven blev given, og-saa have følt sig krænkede.

A. vil gerne have de to Bud for-andrede, og finder „en Lærerindes“ Forslag, som gaar ud paa, at sla dem sammen til et, som kunde lyde: „Du skal ikke begære,“ „ypperlig og fuldt tilstrækkelig.“ Men, have vi Lov dertil? Og hvorfor skulde vi forandre dem? De vare jo kun givne til Is-raels Folk. Jesus indesluttede dem alle i to Bud: „Du skal elske Herren din Gud i dit ganske Hjærte, og i din ganske Sjel, og i dit ganske Sind. Og Du skal elske din Næste som dig selv. Af disse to Bud hænger al Lo-ven og Profeterne.“ Og Paulus skriver i Romerbrevet: „Bliver ingen noget skyldige, uden dette, at elske hveran-dre; thi hvo som elsker den anden, har opfyldt Loven. Thi det: Du skal ikke bedrive Hor, Du skal ikke ihjelslaa, Du skal ikke stjæle. Du skal ikke bære falsk Vidnesbyrd, Du skal ikke begære, og om der er noget andet Bud, det indbefattes som i en Hovedsum i dette Ord: Du skal elske din Næste som dig selv.“

Dersom Menneskene altid fulgte disse to Bud, vilde da ikke enhver

Toni Christensen
Hjemmelavet Konfekt.
Spise- og Kogechokolade,
Kakao m. m.
Lykkesholms Alle 1 A, St.
Telefon 18311.
Varerne bringes overalt.

Mulighed for, at de syndede mod nogle af de andre, med det samme være udelukket?

A. K.

Henrik Ibsen,

set under en ny Synsvinkel.

Front mod to Sider.

Af

H. Thaarup.

(Karl Schønbergs Forlag.)

Denne Bog indeholder ingen æste-tisk Kritik af Ibsens Værker.

Den fremstiller nærmest en reli-giøs Livsanskuelse grundet paa Dig-terens Værker i deres Helhed, og vundet gennem et indgaaende Stu-dium, og en inderlig Tilegnelse af dem.

Kunde alle naa. samme Resultat ved at studere Ibsen, da kunde man i Sandhed benævne hans Livsgerning som velsignelsesrig. Det er imid-tertid ingen almindelig Opfattelse, der giver sig tilkende i Frk. Thaarups Bog; den kan snarere kaldes ene-staaende. Den er klart og tydeligt fremstillet og de benyttede Citater er meget overbevisende, saa det er ikke for meget at sige, at der her fore-ligger et vægtigt Indlæg til Forstaaelse af den berømte Forfatters samlede Arbejder. Vi anbefaler derfor varmt enhver alvorlig Literaturven at gøre sig bekendt med Frk. Thaarups Be-tragtninger. Forfatterinden, der selv er saa fuldstændig hjemme i alt, hvad Ibsen har skrevet, synes imidlertid at have overset, hvor meget den noget usystematiske Anvendelse af Citaterne vanskeliggør Læsningen af hendes Bog for dem, der ikke har Ibsens Værker ved Haanden, og som ikke i deres Hukommelse klart har de forskellige Arbejder for Øje.

Mange er saaledes henviste til at maatte nøjes med de benyttede Cita-ter, som de er anførte, uden at kunne mindes den Helhed, hvorefter de er ud-dragne.

Overfor Ibsens sidste Arbejde: „Naar vi Døde vaagner“ indtager Forfatterinden en Særstilling, med hvilken vi i høj Grad kan sympati-sere.

Det har almindelig været anset for givet, at Kunstneren Rubek og hans Model Irene er Stykkets Hoved-personer, og at det har været Ibsens Formaal at fremstille, hvorledes det straffer sig, selv for høje og ædle Sjæle, at overse og forsynde sig mod Eros. Man har endogsaa antaget dette Stykke for at være et Indlæg til Fordel for den frie Erotik.